

KOIVISTON viesti

Nro 7 Heinäkuu 2011

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Aikamatkalle!

Vain muutama hetki ja juhlat ovat käsillä. Odottelemme yli 400 koivistolaista Lahteen heinäkuun lopulle. On aika herättää Koivisto eloon taas yhdeksi viikonlopuksi. Lähtekää kanssamme aikamatkalle 70-vuoden taakse.

Järjestelytoimikunta viimeistelee juhla valmisteluja kovalla touhulla. Myös juhlakansa valmistautuu monella tavalla. On aika varmistaa, että oman kylän, suvun tai koululuokan kokoustilat on varattu. Koiviston torin myyntipöydille tulevat tuotteet pitää vielä kirjapainoista ja pajoista hakea. Kortteeripaikka sukulaisten luota tai majataloista kannattaa varmistaa myös. Mummon peruista pitäisi penkoa iltamavaatteita ja Lotta-tavaraa. Kesämökin seinään naulattua tikkataulua on aika nyt takoa, jotta heittokäsi on vakaa. Mөлkkyyjoukkueen ehtii vielä koota ja kansallispuvun tuuletta ja paidan pestä. Juhlien talkooporukkaankin ehtii vielä mukaan.

Tänä vuonna toivomme erityisesti kahta asiaa. Toivomme, että mahdollisimman moni kaivaisi kätköistään. Koiviston Lottiin liittyviä kuvia, eineitä, kirjoja, tarinoita. Perinnetoimikunta laittaa Lotta-näyttelyn johon esineistöä ehtii vielä hyvin toimittaa. Lotat joutuivat pitkään olemaan hisukseen toiminnastaan. Nyt viimeistään on aika tuoda esiin tätä arvokasta ja Suomelle elintärkeää työtä ja niitä naisia, jotka osaltaan Suomesta huolehtivat.

Elettäisiin hetki vanhaa aikaa

Toinen asia jota toivomme on, että lähtisitte avoimin mielin kanssamme aikamatkalle 70-vuoden taakse. Elettäisiin hetki vanhaa aikaa, jolloin Koivisto oli vielä oma. Aikaa, jolloin sodan varjot elämää pimensivät, mutta sitä tärkeämpiä olivat meille toiset ihmiset, naapurit, läheiset, omaiset, mahdollisuus iloita edes hetken ystävien keralla.

Muistojen ilta on kuin kyläjuhla, jonne Dallapeen tavoin Karjalan-kiertueella tanssiorkesteri tai sota-ajan viihdytysjoukkojen kiertue saapuu, ja yhdeksi illaksi on lupa unohtaa kaikki murheet ja rasitukset. Ja vaikka ette haluaisikaan pukeutua vanhaan tyyliin, niin vaihtakaa mielenne kesäiseksi. Jos vaikka muistojen illan tanssin pyörteisessä Eldankajärven jään tunnelmat vaihtuisivat keinuvaan, kauniiseen, iloiseen valssiin.

Meri

Meri hallitsi lapsuuteni maisemaa, olihan kotini meren rannalla. Meri huokui ja kohisi omalla tavallaan ja sen tunsin, vaikka ei olisi ollut lähelläkään rantaa. Muistan valtavat muuttolintujen parvet keväisin ja syksyisin Koiviston salmessa. Muistan alkukesän lintujen äänet rannalla. Olihan Karjalan kannas muuttolintujen reitti.

Raimo Mannonen

Rantakaista Niemeltä Tiensuuhun oli minulle hyvin tuttu. Se koluttiin aina myrskyjen jälkeen, olisiko jotain "haparia" taas ajautunut rantaan. Ranta oli ihanteellinen lasten uimapaikka, se jatkui matalana pitkälle ennen kuin pääsi upoksiin. Lasten leikit olivat välillä vähän outoja. Muistan kuinka kerrankin paistoin variksen munia.

Naapureillamme Junnisen pojilla oli jahti, purjevene jonka

retkiin olimme aina mankumassa mukaan. Usein pääsimmekin. Välillä tuntui pelottavalta jahdin kallistuessa. Aallot olivat vaarassa tulla sisään. Mereltä käsin yritin tunnistaa kotirannan. Äiti ei näistä retkistä oikein pitänyt. Seilasimme joskus salmen poikki vastapäisen saaren rantaan. Tästä on erikoisesti jäänyt mieleeni pesivien lokiien kirkuna. Nämä seilausretket avarsivat maailmaamme.

Talvella olimme tietenkin

jäällä. Potkukelkkakin kulki myötätuulessa hurjaa vauhtia. Välillä seurasimme talvinuotan vetoa, olihan jännittävää seurata mitä kaloja sieltä tulisi. Saatin, josta nuotta vedettiin jäälle, oli siitoilla suojattu. Niitten suojassa tuntui melkein lämpimältä.

Talvinuotan vetoon tarvittiin kymmenen miestä ja hevonen. Reessä nuotta siirrettiin lähes keskelle salmea, jossa se laskettiin mereen. Pitkillä saloilla uitettiin köy-

det jään alla. Voroteilla hinattiin nuotta saattimeen, siipiverkkojen tullessa esille vedettiin se käsipelillä jäälle nuotan perän jäädessä veteen. Tästä nostettiin saalis haavilla jäähän tehtyyn altaaseen, se oli jonkinlainen jäinen kaukalo, siitä ostaja teki tarjouksensa.

Ainakin sillä kertaa oli porukan kapteenina Kiikka ja hän

jatkuu sivulla 5

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Ketä kiinnostaa

Minua kiinnostaa kulttuurihistoria. Se liittyy vähän varsinaiseen työhöni muotoilijana. Teen työkseni arjen esineitä ja asioita, tulevaisuuden kulttuurihistoriaa. Kaikki esineet ovat kytöksä menneeseen. Uudenkin tuotteen muoto jatkaa tuotteen evoluution ketjua. Siksi onkin hienoa, että ensi vuonna Karjala-liiton kesäjuhilla tutkitaan, miten karjalainen käsityö- ja esineperinne vaikuttaa nykyisiin tuotteisiin ja suomalaiseen muotokieleeseen. Maailman muotoilupääkaupunkivuosi ei tuo esille vain pintaraapaisua trendikkäisiin esineisiin. Myös menneestä ymmärretään ammentaa.

Olen niin unohtunut omiin näkökulmiini, että yllätyin taas havahtumaan, että me todella olemme erilaisia ja katselemme maailmaa eri perspektiivistä. Pyysin veljenpoikaani kirjoittamaan koivistolaisuudesta. Tiesin peruskoulun 8. luokalle menevän pojan olevan kiinnostuneen historiasta. Oletin hänen kirjoittavan vähän nuorten valokuvaustehtävän, tämäkin on Koivistolta -tyyliin asioista ja esineistä arjen ja elämisen kautta, siis kulttuurihistorian tai oman perhe- ja sukuhistorian kautta.

Mutta ei. Sakaripa aloitti tekemällä aikajanan. Hän jäseni Koiviston menneisyyttä poliittisen historian tutkimuksen näkökulmasta. Suunnitelmassa oli 7 jaksoa: osa 1 esihistoria, osa 2 viikinkiaika ja siitä eteenpäin jaksoittain jotka jäsenyivät vallanpidon mukaan: Ruotsin vallan aika, Tsaarin aika, itsenäisen Suomen aika. Ja koska asiat liittyivät historialliseen paikkaan, Björköön-Koivistoon-Primorskiin, kaksi viimeistä jaksoa ovatkin Neuvostoliiton aika ja nyky-Venäjän aika. En voinut muuta kuin ihailla nuoren pojan täsmällistä työskentelyä. Kuka uskaltaa sanoa, ettei nykynuorisoa menneet kiinnosta.

Nyt on tiedonkeruun aika. Sakarilla on toki pääsy omaan Koivisto-aiheisten kirjojen kirjastoon mutta niiden sisältö painottuu kovasti 1800-luvun lopun ja 1900-luvun alkupuolen asioihin. Kirjastostani löytyy myös kulttuurihistorian kirjoja, mutta nekään eivät Sakkea oikein eteenpäin vieneet. Nuori tutkija osaa onneksi hakea tietoa ihan erilailla kuin me yhden focus-tietosanakirjan avulla esitelmää ja kirjoituksia tehneet koululaiset. Tietoa on saatavilla, mutta sitä on niin paljon ja monen tasoista, että vaaditaan vahvaa näkemystä siitä, miten tietoa jäsentää ja miten sitä käyttää.

Onneksi nuori historioitsijan alku ei ole pelkästään kirjoista ja menneestä kiinnostunut. Koiviston matkalla hän paneutui paikalliseen kulttuuriin selvittämällä mitä torilta saa parhaat valkosipulit tuliaisiksi. Tuliaisiksi itselleen. On hyvä osata nauttia elämän kaikista elämyksistä. Ja toisaalta bussiporukan kanssa Johanneksen Lokki hotellin korttiringissä jakoi mammojen ”kevyt-tä” jutustelua kuunnella aamun tunneille saakka. Elämä on kiinnostava paikka.

Hartaast'

Kärsivät ruusut

Rakastan ruusuja. En taida olla ainoa suomalainen nainen, joka ei koskaan lakkaa ihailemasta ruusujen suloutta. Jokainen ruusun kukka näyttäisi olevan yksilö. jokainen loistaa kauneuttaan omalla tavallaan. Jokainen myös puhuttelee ruusun katselijaa. Kun niitä on paljon, näky on huumavaan kaunis. Kun niitä on vain yksi, se on yksinään huumavaan kaunis. Jotkut ruusut myös tuoksuvat hienostunutta ruusun tuoksua. Hajuvesien tekijät ovat myös huomanneet mahdollisuuksia ruusujen tuoksussa. Samoin ruusuvesi ihon kaunistajana on vuosisatoja tunnettu asia.

Tänä vuonna olen nähnyt myös kärsiviä ruusuja. Ne ovat joutuneet ponnistelemaan kuivuutta tai kirvojen imua vastaan. Jotkut lehdet ovat käkkyräisiä ja joskus kukan kaulan kohdalla on tapahtunut notkahdus, ennen kuin kukka on päässyt avautumaan. Monet ruusulajikkeet ovat kuitenkin selviytyjiä, kukkivat kaikesta huolimatta ihan oman näköisinaan. Joissakin sopivissa paikoissa jopa ovat kasvaneet korkeutta ja leveyttä. Aurinko saattaa myös yllättäen antaa uuden värin entiselle ruusulajikkeelle.

Vaikeuksissa kasvanut ruusu muistuttaa monella tavalla ihmistä. Ihmislapsenkin kasvuun ja kukoistukseen vaikuttavat olosuhteet sekä hoitomenetelmät. Ihmistäkin pitää ravita ja kohdella ystävällisesti. Silloin ihmisestä kasvaa tasapainoinen ja loistava persoona.

Joku sananlasku taisi todeta: ”Kauneimmankin ruusun alla piilee piikki pistävä”. Ruusun ja toisen kauniin kukan, nimittäin kaktuksen piikit saattavat aiheuttaa jopa tulehduksia, kun niitä ei saa heti poistetuksi. Ruusujen hoitaja tarvitsee hyvät ruusukäsineet ja saksat, joilla voi

poistaa jo kukkineet ruusunkukat. Samoin ihmisen kasvattajan on hyvä pitää huolta siitä, että lapsella on tietty hetket, jolloin hän voi pahastikin pistää sanoillansa tai muilla tavoilla kasvattajan ”sydämeen”. Ihmisten tapauksessa sekä pistävä ruusu, että sen kohde kärsivät, jos ei muusta niin osaamattomuudesta kohdata toista ihmistä. Silloin tarvitaan kärsivällisyyttä, luottamusta toisen hyviin tarkoituksiin ja rukouksen henkeä.

Luther on verrannut lapsia seurakunnan ruusutarhaksi. Mikäpä olisi vanhemmille seurakuntalaisille ihanampaa kuin saada vieraakseen nuoria Taivaan Isän ruusuja. Muistuu mieleen oma ihana lapsuus ja nuoruus. Miksei myöskin oma kotiseutu Karjalassa. Joskus kirkossa tulee myös surullinen mieli, kun siellä näkee vain harvoin nuoria kuuntelemassa Jumalan rakkauden sanomaa.

Pitkänäperjantaina on alttarilla viisi ruusua, tulipunaista. Ne muistuttavat Jeesuksen viidestä haavasta. Me tavalliset ruusut olemme Jeesuksen rakkauden hinta. Olemme ostetut Jeesuksen verellä. Sovintoveren voimalla voimme lähestyä Taivaallista Isää. Sen vuoksi Siionin laulaja kehottaa: ”Oi kasvakaamme armossa, kuin ruusut yrttitarhassa. Jeesuksen veren voimassa, rakkahan Isän helmassa”.

Kotona taivaassa ei ole enää kärsiviä ruusuja, vaan me loistamme Isän valtakunnassa vapaina ja iäti onnellisina.

Kesäterveisin ValmaLuukka

Rakkaamme

**Toini Mirjam
YLI-OLLI**

o.s. Hilska

s. 26.4.1922 Koivistolla
k. 9.6.2011 Lappajärvellä

Kiittäen ja kaivaten
Anna-Maija ja Tapani
Elina, Staffan, Aura ja Artur
Heikki ja Kirsi
Matti ja Tuuli
Riikka
Muut sukulaiset ja ystävät

*Mua suojaaa sä, Isä armoinen
sun Henkes voimalla vielä
ja tieni johdata taivaaseen
iäseen elohon siellä.*

Siunaus toimitettu Lappajärven kirkossa 18.6.2011.

Rakkaamme

**Oiva Paavali
PIELA**

s. 17.11.1923 Eistilän kylä, Koivisto
k. 10.6.2011 Helsinki

*Jo Karjalan kunnalla lehtii puu,
jo Karjalan koivikot tuuhettuu,
Käki kukkuu siellä ja kevät on,
vie sinne mun kaihoni pohjaton.*

Syvästi kaivaten
Anja
Paula ja Janne
sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

KOIVISTON viesti

ISSN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitettujen ilmoitusmateriaalin tulee olla toimituksessa viimeistään lehden ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

Toimitus ei vastaa sille lähetetystä materiaalista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan.

Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön oikeellisuudesta ja toimittamiensa kuvien käyttöoikeuksista.

Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai muokata sille toimitettua aineistoa.

Liikeilmoitukset 50 snt/ppm
Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm
Lasten kuvalliset onnittelet 6e/kpl

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot ja/ tai disketti, muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat toimitetaan osoitteeseen:

**Studio Salokannel & Toivonen,
Koiviston Viesti** p. 03 7824 553
Rauhankatu 8, 15110 Lahti.

Aineisto palautetaan vain jos mukana on postimerkillä varustettu palautuskuori osoitteineen.

Tilaukset, osoite- ym. muutokset

aina kirjallisena tai sähköisesti edellämäinnittuihin osoitteisiin.

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 28e, sisältää vuoden jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 7e. Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja kirjoituksia julkaistaan seuran kotisivuilla www.koivistolaiset.net, jossa myös tämäkin lehti on luettavissa myöhemmin.

Jäsenlehden postituksesta pohjoismaihin +2e/vuosi, eurooppaan +7 e/vuosi muualle maailmaan +12 e/vuosi
Pankkiyhteys: Nordea 151930-186847

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 0400 94 96 95

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

SS Saarenpää

Hiekkarannan ja petäjien Patala

*Pienellä suolla on napakiikku,
siellä ne lapset huutaa ja liikkuu,
siellä ne hyörii,
siellä ne pyörii,
sellä ne huutaa boilottaa.*

*Eikä ne läksyt paljoa paina,
lukematta ne jäävät aina.
Parempi on olla
tyhmä kuin nolla
ja laiskana istua toljottaa.*

Näin railakkaasti oppilaitensa ahkerointia kuvaili muuan tarmokas opettaja Patalan koulussa menneinä aikoina.

Laulua saattoi "hoilottaa" tuolloin tunnetun laulun sävelellä. Ja koulukaittensa tietoja kyseinen opettaja kuvaili vertaillen tukevaan koivuhalkoon, jonka hän asetti kouluhuoneen nurkkaan seisomaa. "Helpomp miu o saaha tuolt koivuhalt oikheii vastauksii ko yheltkää teilt!"

Muun muassa Patalan koulusta, sen opettajista, joista kirjassa on tarkka luetelo, sen perustamisesta sekä toiminnasta yleensä kerrotaan tekeillä olevassa Patalan kyläkirjassa, jonka työnimenä on "Hiekkarannan ja petäjien Patala". Kirjaa ollaan valmistelemassa pienen työryhmän voimin. Työryhmän kokoavana voimana on toiminut Anja Talo-Lehto Haminasta, jonka sisarella Inkeri Talolla oli ennen kuolemaansa jo vuosia ollut suunnitelmassa

saada julkisuuteen vastaava kirja. Työryhmään kuuluu Talon sukuun kuuluvien lisäksi lähinnä porvooolaisia ja Askolassa asuvia entisiä koko- ja puolipatalalaisia asiasta kiinnostuneita Pielan ja Lehtolan väkeä.

Kirja kuvailee seikkaperäisesti kuviin ja karttoihin tukeutuen Patalan kylän taloja ja tiloja, asukkaita ja heidän elinkeinojaan, toimiaan ja tapojaan niin arjessa kuin juhlassa, sodassa ja rauhan aikana, kuvailee runomudossakin evakkoon lähtöä ja evakko-aikoja, yhteydenpitoa "vierailta sijoilla", sekä vierailuista luovutessa Karjalassa, entisillä kotisijoilla Koivusaarella, Neuvosto- ja nyky-Venäjällä.

Kirjaa esitellään jo tulevalla Lahden Koivisto-juhlla myyntipisteissä. Sen odotetaan valmistuvan jouluun mennessä.

Martti Piela

– Puheenjohtajalt' itseltää –

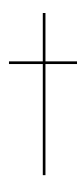
Kesä on ainakin täällä Etelä-Suomessa parhaimmillaan. Aurinko on paistanut jo pari viikkoa täydeltä terältä ja ilman lämpötila hipoo todellisen etelän helteitä. Alkukesän sateet ovat pitäneet huolen siitä, että luonto vihertää ja tuntuu aivan siltä kuin kaikki kasvit olisivat etuajassa. Sellaisetkin kukat kukkivat jo täysin rinnoin, jotka olen tottunut näkemään kukassa vasta loppukesästä. Omalla pihallani olen saanut nauttia tänä kesänä täysin siemauksin jasmiinin kukinnosta. Puskat ovat olleet vitivalkoisina jo monta päivää. Ainakin meillä on ollut enemmän sääntö kuin poikkeus, että kun jasmiini ehtii kukkaan, tulevat heinäkuun sateet ja hakkaavat kukinnot parissa päivässä taivaan tuuliin. Toinen silmiin pistävä havaintoni tämän kesän luonnosta on että lupiinit, jotka yleensä täyttävät kaikki tienvarret kukkaloistollaan, ovat tänä kesänä tosi vähissä. No eipä tuossa mitään mullistavaa poikkeusta kait luonnon kierrossa kuitenkään ole.

Elelemme taas sitä aikaa, kun sukuseurat kokoontuvat. Oma seurani Koiviston Kurkien sukuseura kokoontui viikonloppuna tällä kertaa Kouvolassa historiallisella ja puitteiltaan upealla upseerikerholla. Osanottajia tällä kertaa oli normaalia vähemmän, mihin lienee vaikuttanut mm. erittäin kuuma kesäpäivä. Länä olevia se ei kuitenkaan haitannut. Haasteltiin, muisteltiin menneitä, tutustuttiin uusiin sukulaisiin ja nautittiin kauniista kesästä sekä maistuvasta kotoisesta karjalapaistista. Varsinainen sukukokous sujui joutuisasti ja uudelle kaudelle lähdettiin uusin ajatuksin. Oli tosi mukavaa tavata ennestään tuttuja ja uusia sukulaisia. Laulettiin ja naurettiin. Kokouksesta jäi mukava maku. Lähtiessä kuulin useamman toteavan, että tavataan taas Lahdessa Koiviston juhlilla.

Niinpä. Koiviston juhlat ovat jo ovella. Enää kolmen viikkoa ja sitten pläjähää Lahdessa. Lahtelaiset ovat panneet parastaan suunnitellessaan tämän vuoden juhla. Mukana on sekä vanhaa että uutta. Itse odotan suurella mielenkiinnolla päivien antia. Erityisen kiinnostavalta tuntuvat lauantai-illan illamat, jossa teemanäytelmät ovat lotat. Paikalla ovat soppatykit ja muut teemaan liittyvät tilpehöörit. Musiikki on kuin suoraan rintamalta. Järjestäjien toivomus on, että mahdollisimman moni voisi pukeutua sota-ajan tyyliin. Eipä tiedä ketä kuuluisuuksia hipoissa tapaamme. Haastanpa nyt näin viime tingassa kaikki koivistolaiset ja heidän jälkeläisensä juhlimaan ja muistelemaan menneitä Lahteen. Näytetään, että koivistolaiset osaavat myös juhlaa.

Tavataan siis Lahdessa 30-31.7.

Lahtelaisten puolesta tervetuloa
Jiivee

Vaari

**Pertti Juhani
Mannonen**

s. 30.3.1930 Koivisto
k. 1.5.2011 Loviisa

*Soi kappelin kellot hiljaa
yli raubaisan kirkkomaan,
syliin vihreän maan
saatoimme vaarin
nukkumaan.
Soita tuuli,
kerro ikävämme,
uni kaunis anna ikuinen.*

Syvästi kaivaten
Elvi

Ritva ja Jorma perh.
Kari ja Päivi perh.
Hillevi

Tiina ja Antti perh.
Iiris ja Reijo

Rakkaamme

**Kaino
KITULA**

s.1.7.1926 Koiviston Humaljoella
k. 20.6.2011 Perniössä

Lämmöllä muistaen
Lähisukulaiset ja ystävät

*Jo Karjalan kunnailla lehtii puu,
jo Karjalan koivikot tuubettu.
Käki kukkuu siellä ja kevät on,
vie sinne mun kaihoni pohjaton.*

Siunaus toimitettu läheisten
läsnäollessa.

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdyssiteenä
- järjestää kotiseututilaisuuksia
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Juha-Veikko Kurki
Koivistontie 2 C, 02140 Espoo
puh. 09-541 6751, 0400-601 838
Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050-516 5651
Sihteeri, Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1A2,
02280 Espoo. puh. 0440-501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki
Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lranta p. 05-5448850

Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040-564 9341
Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050-548 1601
Senioritoimikunta, Helge Teikari pj
07190 Halkia
puh. 019-664 8112
Hallituksen muut jäsenet:
Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
varalla Hannu Veijalainen, Lahti

Eero Ahtikari, Piikkiö. 050-525 5174
varalla Airi Saarinen, Turku
Seppo Mäkinen, Kouvola. 040-506 0430
varalla Martti Karvonen, Kausala
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752
varalla Pertti Hämäläinen, Espoo
Riitta Nurmi, Porvoo. 041-455 8885
varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo
Hanna Silfver, Piispanristi. 02-243 2940
varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098
varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj. Sirpa Taskinen
puh. 040-5811 642
Säätiön asiamies Pertti Hoikkala
Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
puh. 040-583 5397
koivisto-saatio@kolumbus.fi

Onnistuneet Karjalaiset kesäjuhlat Turussa

Karjalan Liiton suurtahtuma Karjalaiset kesäjuhlat pääsi sateisesta säästä huolimatta yleisötavoitteeseensa Turussa kuluneena viikonvaihteena. Monipuolisiin kesäjuhlatapahtumiin osallistui yli 15 000 karjalaista ja karjalaisuudesta kiinnostunutta.

Kesäjuhlien avajaisilaisuudessa esiintynyt kansanedustaja Ilkka Kanerva korosti puheessaan sitä, että Suomen pitää pyrkiä Venäjän kanssa vastavuoroisuuteen maakaupoissa. Tällä hetkellä venäläiset voivat ostaa maata Suomessa, mutta suomalaisille se ei ole mahdollista Venäjällä, vaikka kiinnostusta esim. kesäasuntojen hankintaan luovutetun Karjalan alueella on.

Sunnuntain päiväjuhlassa ulkomaankauppaministeri Paavo Värynen kertasi Karjalan ja erityisesti presidentti Urho Kekkosen roolia sodanjälkeisen ajan historiassamme. Värynen totesi olevan tärkeää pitää tulevaisuudessakin yllä valmiutta ottaa Karjalan asia esiin, jos vastapuoli osoittaa siihen halukkuutta.

Ministeri Värynen ja kansanedustaja Kanerva ulkoministerinä ollessaan ovat kumpikin osallistuneet Karjalan Liiton luovutetun alueen hautausmaiden säilyttämisen- ja suojeluhankkeeseen.

Karjalan Liiton vastavaliittu puheenjohtaja, kansanedustaja Marjo Matikainen-Kallström esiintyi sunnuntain päiväjuhlassa ensimmäisen kerran uudessa luottamustehtävässään. Matikainen-Kallström muistutti yleisöä liiton hyvästä yhteistyöstä valtiiovallan kanssa sekä luottamuksesta valtion viralliseen ulkopoliittikkaan. Hän myös toi esiin liiton jatkuvan uusiutumisen tarpeen, jotta jäsenmäärän kasvu jatkuu ja jotta liitto pysyy elinvoimaisena.

Kesäjuhlaohjelma teemalla

*Vuoden 2012
Karjalaiset kesä-
juhlat pidetään
Lahdessa*

15.-17.6.2012.

”Kulttuurien kohtaamisia” käsitteellä suuren joukon perinteisiä ja toisaalta rajoja rikkovia ohjelma- kokonaisuuksia. Suurta suosiota saivat Turun Linnateatterin Karjalaiset Klubi-illat, joiden pääesiin-

Nuoret piirakantekijämestarit. Kyllä perinne hyvältä maistuu näinkin.

tyjä oli Liljan Loisto-yhtye, joka esitti tuttuja karjalaiskappaleita reggae-sovituksina.

Karjalaisseurat valmistautuvat juhlarssiin.

Ja illalla jalalla koreasti.

Oman koulun jäljillä

Esko Kaukiainen

Vanhat haminalaiset muistavat vielä Haminan - Koiviston Yhteiskoulun, joka sodan jaloista paettuaan vietti evakkovuosiaan Haminan Yhteislyseon tiloissa vuodet 1940 - 1954. Sen jälkeen koulu siirtyi Virolahdelle, jossa edelleen jatkaa toimintaansa Virolahden Yhteiskoulun nimellä.

Evakkolasten ohella moni paikakuntalainen nuori suoritti keskikoulunsa koulun legendaarisen rehtorin Hilda "Myky" Myyryläisen tukeaan katseen alla. Joukko koulunsa v.1950 päättäneitä silloista nuorta sai tänä keväänä päähänpiston lähteä etsimään koulunsa alkuperäistä sijaintipaikkaa Koivistolta, nykyisestä Primorskista. Tuuma toteutettiin toukokuun lopussa.

Vanhojen karttojen ja Google-ilmakuvien perusteella oikea sijainti saatiinkin paikallistettua. Paikalla puhutelluista primorskilaisista ei kukaan ollut vanhasta koulusta

kuullutkaan, vaikka paikallinen opettaja soitteli ympäriinsä tietoja saadakseen. Ystävällistä.

Vanha Koiviston Yhteiskoulun rakennus tuhoutui sodan melskeissä, joten varmasti tunnistettavia jäänteitä oli mahdotonta löytää. Paikalla myöhemmin sijainneet venäläisrakennukset olivat raivanneet mahdolliset kivijalat ja muut todisteet teille tietymättömille. Nyt paikalla on leikkikenttä, jota ympäröi neuvostokerrostalojen kehä. Näköyhteys vanhan koulun sijoilta merelle on näin katkaistu.

Retkeläiset jättivät paikalle

metallisen muistolaatan ison kivenlohkareen viereen. Mieluusti siinä kuviteltiin, että lohkarie joskus oli koulun kivijalassa saanut seurata koivistolaislasten leikkejä koulunsa pihalla. Nyt sama lohkarie saa katsella pienten venäläislasten leikkejä vierellään. Rajat muuttuvat, elämä jatkuu.

Lämmin läikähähdys tulvahtiretkeläisten mieliin, kun Jo Karjalan kunnalla lehtii puu kaikui perinne koulun sijoilla. Ehkä jokin vanha puu rinteessä herkistyi kuulemaan: tuon olen kuullut ennenkin, kauan sitten...

Yksi retkeläisistä löysi kotinsa paikan Röpötin kylästä, mutta tien Rautaseen katkaisi valtaisa kaatunut kuusi. Johanneksessa vietetyn yön jälkeen tutustuttiin Viipurin nähtävyyksiin, joista varsinkin Taidemuseoon saatu

Kuvan henkilöt vasemmalta muistin virkistämiseksi: Pertti Husgafvel, Heimo Kaukiainen, Anna-Liisa Settle, Jaakko Filppu, Saara Laine, Raija Naski, Pirkko Hermunen, Juhana Könönen ja Esko Kaukiainen.

Pietarin Eremitaasin näyttely on katsomisen arvoinen. Monet haminalaisliikkeet olivat tukeneet retken taloutta pienillä, lämpimillä lahjoilla, jotka kiitollisina muistetaan. Japi-Matkojen Jarmo

Ahosen paneutuminen retkeen ja venäjänkielen taito aukaisi monta solmua. Koiviston Yhteiskoulun perustamisesta tulee ensi vuonna kuluneeksi 90 vuotta.

Meri

Raimo Mannisen muistelut
jatkuu sivulta 1

päätti saaliin myynnistä. Ostajana oli Reitin Roope. Hänet tunnettiin siitä, että piti "koivistolaisista" väärin päin päässään. Sitä en muista paljonko niistä kaloista saatiin. Talvinuotan apajapaikka oli melkein Tiensuun kohdalla, siis meiltä Pulliniemeen päin.

Pelle

Pelle oli sekarotuinen pystykorva. Se oli ollut meillä jo monta vuotta ennen talvisotaa. Se oli minun koirani. Pelle oli aina vapaana kuten siihen aikaan koirat olivat. Se haukkui ainakin oravaa. Talvisodan evakkomatka Pelle seurasi tätiäni Bertta Tommolaa Suomenlahden jäälle, kääntyen sitten takaisin kotiin. Kannaksen takaisin valtauksen jälkeen Pelle oli Mannolassa. Isäni tunsu sen. Koira oli ollut ilmeisesti ryssien kanssa kotikylässämme koko sodan ajan. Isäni oli päässyt kylään paljon aikaisemmin kuin muut.

Muistan ikäni kun tapasin Pellen jälleen. Muistiko se minut? Sitähän en voinut tietää, mutta ainakin halusin kuvitella niin. Koira oli tullut hyvin araksi. Jos joku vähänkin vieraampi pisti kätensä nopeasti taskuunsa, Pelle pakeni. Kun sitten uudestaan tuli lähtö lopetti enoni Leevi Tommola Pellen.

Lapsuuden koti

Isäni lapsuuskoti sijaitsi Mannolanlahden rannalla. Sitä kutsuttiin Lahen taloksi. Siksi isäni tunnettiin Lahen Juluna. Myöhemmin hän oli rakentanut oman talon muutaman sadan metrin päähän. Tämä oli minun lapsuuden kotini.

Talvisodan alkaessa olin yhdeksänvuotias. Nyt, jo vanhana miehenä, yrittäessäni muistella asioita, joita vanhemmilleni on tapahtunut, nousee mieleeni suuri kunnioitus. Kysyttävää olisi paljon, mutta vastauksia ei enää saa. Isäni ei koskaan kertonut nuoruudestaan. Isäni Julius oli taksiautoilija. Silloin hänellä oli vielä auto. Hän oli tehnyt paljon ennen talvisotaa sopimuksen, jossa hän sitoutuu mahdollisen sodan syttyessä, luovuttamaan autonsa ja hevosensa puolustusvoimien käyttöön. Tämä sitoumus toteutui tietenkin heti sodan syttyessä. Oliko näitä sitoumuksia tehty meidän kylässä tai pitäjässä paljonkin? Kuka olisi vapaaehtoisesti luopunut elinkeinostaan tai hevosestaan jota tarvittiin maatoissa? Omistihan isäni myös maatilan. Auto ja hevonen menivät sotaan ja jäivät sille tielle. Isäni ei tämän jälkeen jatkanut enää autoilijan ammatissa.

Olen yrittänyt onkia tietoja

muutamilta vanhoilta kyläläisiltä. Joskus ennen vapaussotaa yritettiin myös meidän kylän miehiä värvätä Venäjän armeijaan. Välttyäkseen tältä isäni pakeni jonkun kaverinsa kanssa Viroon. He hiihtivät yli Suomenlahden. Kuten kartasta muistamme ei Viro ole Koivistolta suoraan etelään, vaan huomattavasti lännempänä. Isoisäni oli vienyt heidät ensin selkäjälle josta he jatkoivat matkaa hiihtäen. Hiihtomatka oli varmasti pitkä ja raskas. Millaiset varusteet heillä oli? Entä eväät? Oliko matkalla pahoja railoja tai laivavyöliä? Saivatko he jostakin apua? Luultavasti he hiihtivät ensin Seiskariin jatkaen sieltä sitten Viroon.

Itsenäinen Suomi perusti tietenkin omat puolustusvoimat. Asevelvollisuutensa isäni suoritti Suomen valkoisen armeijan ensimmäisenä ikäluokkana. Armeijasta hän palasi kersanttina.

Evakkoon lähtö

Evakkoon lähtö talvisodan alla on säilynyt muistissani huonosti. Muistan kuitenkin ihmisten huolestuneisuuden. Meille oli kokoontunut joitakin kylän miehiä, muistan enoni Leevi ja Väinö Tommolan. Isäni oli luvannut viedä heidät Härkälän patterille.

Lähdimme ensimmäiselle evakkomatkaalle 6.10.1939 Tämän päivämäärän sain Koiviston auton johtajalta, serkulta, Martti Tommolalta. Koska isäni auto oli armeijan käytössä ajoi hän meidät Koiviston Auton perustajan Toivo Tommolan omistamalla Fordilla Haukivuorelle. Tämä auto oli muistikuvani mukaan lähes uusi. Meitä oli autossa kahdeksan henkeä, äitini Saimi, Helvi, Eero, Reino ja tämän kirjoittaja Raimo. Tommolan perheestä Ester, Birgit ja Martti.

Viipurin läpi meitä ei päästetty, kiersimme jostakin Säiniön kautta. Autossa oli tietenkin ahdasta. Haukivuorella majoituimme kaikki tätini Selman ja hänen miehensä Kustaa Sinijärven kotiin. Isäni teki toisenkin matkan Haukivuorelle. Keitä tällä matkalla oli mukana siitä en ole varma. Miten äidinisäni Mikko Tommola ja tätini Bertta Tommola tulivat sinne, sitä en muista. Myös isosetäni Paavo Mannonen oli Haukivuorella. Tälle joukolle kävivät tilat tietenkin ahtaiksi. Toivo Tommolan perhe muutti pian Lonkarin kylään, toiseen Sinijärvien omistamaa taloon.

Äidin isä Mikko Tommola kuoli pian Haukivuorelle tulojensa jälkeen. Isosetäni Paavo Mannonen ei myöskään pystynyt sopeutumaan elämään evakkona

vieraalla paikkakunnalla. Hän oli joka aamu lähdössä kävelemään, sanoen "mie lähen kottii". Hänet siirrettiin sitten Haukivuoren kunnalliskotiin. Sieltä hän karkasi, hyppäsi ikkunasta ja taittoi jalkansa. Tämä evakkomatka oli yli kahdeksankymmentä vuotiaalle isosedälleni liikaa. Hän ei elänyt enää pitkään. Äidin isä Mikko Tommola sekä isosetäni Paavo Mannonen haudattiin molemmat Haukivuorelle.

Kävimme tietenkin koulua Haukivuorella ollessamme. Täällä kohtasimme myös ensikerran koulukiusaamisen. Meitä haukuttiin ryssiksi. Tämä onneksi päättyi lyhyeen, Toivo Tommolan käydessä luutnantin univormussa opettajien puheilla.

Orivedelle ja Angelniemelle

Haukivuorelta muuttimme seuraavana kesänä Orivedelle, Päihlahden kylään Anttilan taloon. Tämän talon pihapiirissä oli kaksi "päärakennusta" asuimme vanhemmassa. Meidän perheemme lisäksi samassa talossa asuivat tätini Bertta ja kolme enoani, Leevi, Väinö ja Kaarlo Tommola sekä serkkuni Katri ja Väinö Mannonen. Asuimme täällä talven 1941 sekä ainakin osan kesästä. Talvela voitiin hiihtokilpailuissa oman sarjani. Asumaamme taloa vastapäätä maantien toisella puolella oli Mattila-niminen talo, jonka väki oli hyvin ystävällistä meille. He auttoivat meitä monin tavoin. Anttilan talon omistajat asuivat jossakin toisessa kylässä ja jäivät meille täysin vieraaksi.

Täältä muuttimme Varsinais-Suomeen Angelniemelle, Kokkolan rukoushuoneelle. Kokkila on kaunis kylä ja täältä avautui näköala merenlahdelle. Täällä myöskin oli tilaisuus kalastukseen.

Paluu Mannolaan

Heti kun oli sallittua, muuttimme jatkosodan aikana takaisin kotiin Mannolaan. Meidän talomme oli purettu ja siirretty kauppalaan sairaalan lisärakennukseksi. Asuimme Karoliinan talossa, sen toisessa päässä siksi kunnes saimme rakennettua omamme. Rakensimme väliaikaisen asunnon kotipihalle, osittain säilyneeseen aittarakennukseen.

Mannolassa asuminen oli meille pojille mielenkiintoista aikaa. Emme tunteneet sodan todellista luonnetta emmekä sen aiheuttamia kärsimyksiä. Meille olo kotikylässämme oli osaksi suuri seikkailu. Teimme mielenkiintoisia löytöjä. Etsimme aseita ja panoksia, joita sitten räjäyttelimme. Nuohosimme lähiseudun korsut ja kaivannot

Serkukset ennen sotia

etsien sodankäyntivälineitä.

Koulua käydessämme, seuraamme joskus kauppalaan pommitusta ja näimme kuinka pommit irtosivat koneesta. Tajusimme, että ne eivät olisi vaaraksi meille.

Koska isäni oli luopunut autoilijan ammatista oli sen tilalle saatava jotakin muuta. Hän oli hankkinut huomattavan paljon kalastusvälineitä, niinpä meistä tuli lähes päätoimisia kalastajia. Koiviston salmi ei käsitykseni mukaan ollut erityisen hyvä kalastuspaikka. Nuotalla saatiin kyllä haimia niin kesällä kuin talvellakin, mutta muuta kalaa vähemmän.

Kylässä toimi ainakin yhden kesän ajan komennuskunta, joka oli koottu sotavangeista. Se porukka veti nuottaa missä sattui, he eivät tunteneet apajapaikkoja. Tuskin kukaan olisi niitä heille kertonutkaan. Kaloja he saivat erityisen hyvin. Kalastusporukka oli majoitettu Mannolan nuorisoseuran talolle. Vangit olivat ilmeisesti luottovankeja koska he joutuivat joskus vahtimaan vartioitaan, näitten innostuessa juhlimaan.

Tässä talossa pidettiin joskus myös salatsseja. Muistan erään kerran, kun nuorisoseuratalon kohdalle oli ankkuroitu kokonainen laivastoarmada. Puntiksella olevat sotilaat olivat lähteneet tansseihin kait lähisaarista. Jokin viidakkoradio oli tästä kertonut. Kalastusporukka oli tietysti muuttanut muualle. Myös sotapoliisit olivat saaneet tiedon tansseista ja tulivat paikalle. Taisivat jotkut reipiä vaatteensakin paetessaan, koska piikkilankoja ei oltu korjattu pois.

Jossakin vaiheessa oli kylään

taas saatu sähköt. Siihen asti mekin tuhertelimme karbidivalojen kanssa. Kerran sähköjen katketessa ei kylästä löytynyt korjaajaa. Pärniköllä oli sotavankileiri ja joku tiesi vankien joukossa olevan taitavan sähkömiehen, joka ehkä osaisi korjata vian. Vanki haettiin ja hän korjasi muuntajassa olleen vian. Syyskesällä oli pimeä ilta eikä kukaan ollut oikein halukas saattamaan vankia takaisin leiriin. Vankileiri oli kylästä katsoen kaukana korvessa. Me pojankolmeiset, Tommolan Matti ja minä, lupasimme viedä vangin takaisin. Saimme kotonta hevoset ja ratsain saatoimme vangin takaisin. Tietenkin meitä vähän pelotti meno metsään vangin kanssa kun oli jo pimeä ilta. Mutta vanhempamme antoivat meidän mennä.

Mannolassa asumisen alkuaikoina oli puutetta varmasti kaikesta. Kukaan ei kuitenkaan valittanut, olimmekaan kuitenkin kotona. Lähin kauppa oli kauppalaissa eikä se varmasti ollut mikään nykypäivän supermarket. Naapurissamme Tommolan Arvolla oli käsikäyttöiset myllynkivet, niillä kävimme puurojauhot jauhamassa. Kun kylässämme ei silloin ollut kauppaa, oli vain ennen sotaa olleen kaupan perustus. Siksi en ainakaan muista, että raha olisi ollut meille pojille kovin tärkeää.

Raimo Mannisen muistelut jatkuvat seuraavassa Koiviston Viestissä

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi

63. Koivisto-juhlat Lahdessa 30.-31.7.2011

Suomen Koivisto-Seuran ja Lahden koivistolaisten järjestämät 63. Koivisto-juhlat
Lahdessa 30.-31.7.2011 Lahden Yhteiskoululla, Kirkkokatu 2, 15110 Lahti

Lauantai 30.7.

- 10.00 Suomen Koivisto- Seuran johtokunnan kokous
11.00 Koivisto-Säätiön hallintoneuvoston kokous
12.00 Avajaiset ja lipunnosto
Avajaissanat
Lahden koivistolaisten pj Hannu Veijalainen
Hollolan-Kärkölen puhallinorkesteri
johtaa Antero Suojoki
- 13-18 Suku- ja kyläkokouksia
Kokouspaikat ja -ajat ilmoitustaululla
- 13-18 Näyttelyt luokkatiloissa
Käsityönäyttely, työnäytökset, perinnetyöpaja
Taidenäyttely
Lasten kuvataidekilpailun ja valokuvien näyttely
Koiviston kansallispukunäyttely
Lasten pajat
- 13-15 Ohjelmaa ja jäsenkokous auditoriossa
13.00 Näyttelyiden avajaiset ja kuvataidekilpailujen
palkintojen jako
13.30 Turun seudun koivistolaisten radioäänite
Koiviston evakuoinnista
13.45 Kokouskelpoisuuden tarkistus
14.00 Suomen Koivisto-Seura ry:n ylimääräinen vuosikokous
14.30 Koiviston lottien videohaastattelut
Kaarina Vuokko, Maire Tuuli ja Elina Janhunen
- 12-18 Koiviston Lotat, näyttely ja kahvio LYK Museo
12-14 Ruokailu, LYK ruokasalai
12-18 Koivisto-tori, LYK aula
- 12-18 Koiviston kenttäpostitoimisto
13-17 Pihapelit pihalla, piilenheitto
13-16 Mölky kyläjoukkueittain, karsinta
16-17 Mölky loppuottelut
18.00 Palkintojen jako pihalla
- 18.00 Muistojen iltamat
18.15 Viihdytysjoukot saapuvat
18-19 Soppatykki soi, rokkaa tarjolla
19-20 Kupletti-iltamat viihdytysjoukkojen tyyliin
Kun Koiviston pojat merillä maailmaa kiersi
Käsikirjoitus Mikko Peltoniemi ja
Elävien Muusikoiden klubi vahvistettuna
koivistolaistähdillä
- 20-22 Iltamatanssit, tanssiorkesteri Vanhaan tyyliin
solisteina Mervi Aavikko,
Katja Parviainen, Mikko Peltoniemi,
kapellimestarina Matti Hussi
Tanssin tauolla räiskäleitä kentäkeittiöstä

Sunnuntai 31.7.

- 10.00 Jumalanpalvelus, ja ehtoollinen Ristin kirkko
11.30 Seppelten lasku Vapauden hengettärelle ja
Karjalaan jääneiden muistomerkillä
Musiikki Hollolan ja Kärkölen puhallinorkesteri
johtaa Antero Suojoki
- 12-13.30 Kylä- ja sukukokouksia
12-13.30 Ruokailu, Ruokasali, ruokalippu 8€
11-13.30 Lottakahvio, LYK Museo
11-13.30 Koivisto-tori
- 14.00 Pääjuhla

Kaksipäiväinen tapahtumalippu 20€
alle 18-v ilmaiseksi
ruokaliput 8€
kahvilippu leivonnaisen kanssa 4€
Iltamapiletti 7€, sisältää ohjelman, rokan ja letut

Seuraavat kylä- ja sukuseurat ovat varanneet kokoustilat juhlilta.

Koiviston yhteiskoulun v. -44 V luokkakok.	La	12.00 -
Alvatti - Keskiisaari	La	12.00 - 13.30
Villasen sukuseura	La	12.30 - 13.30
Mannolan koulupiiri	La	12.30 - 14.00
Kiiskilän kylätoimikunta	La	12.30 - 16.00
Rautasen kyläkokous 1.	La	12.30 - 14.00
Vatnuorin kylä	La	13.00 -
Patalan kyläkokous	La	14.00 - 16.00
Härkälän kylä	La	15.00 - 16.30
Saarenpää-Hyttölä	La	13.00 -
Saarenpään Hilskat	La	14.00 -
Koiviston Kaukiaisten sukuseura	La	15.00 -
Koiviston Heinot ry sukukokous	La	
Tervahartialan kylätoimikunta	Su	12.00 -
Eistilä Ingertilä Jaakkola kylätoimikunta	Su	12.00 -
Humaljoen kylätoimikunta	Su	12.00 -
Kurkela - Hoikkala	Su	12.00 -
Rouskun suku	Su	12.00 -
Rautasen kyläkokous 2.	Su	12.30 - 14.00

Koivisto -juhlien suku- ja kyläkokousten tilavaraukset ja aikataulut
Maili Salokannel 040-770 1448, heikki.salokannel@phnet.fi
Myyntipöytien varaukset toriemäntä Ulla Saarnio 040-157 4717

Koiviston (kenttä)POSTI

Tiedon kulku on muuttunut, mutta yhä vain posti kulkee. Juhlille tulee taas oma Koiviston postitoimisto, jota voi leikkisästi kutsua kenttäpostitoimistoksi. Ajatellaanhan tämän vuoden juhlissa elettävän sota-aikaa 70 vuotta sitten.

Lahden koivistolaiset julkaisivat edellisiin juhliinsa ensipäivämärkin Koiviston kirkosta. Vuonna 1904 valmistuneesta, arkkitehti Josef Stenbäckin suunnittelema harmaakivikirkosta tehty postimerkkiä on maailmalla jo toista tuhatta kappaletta. Kirkkomerkki on ollut suosittu, se sopii aiheeltaan kaikille koivistolaisille, mutta yhtäläillä kesäjuhlien aikaan kuin joulukorttiinkin. Nyt merkille on julkaistu korttikin. Kortin kuvan kirkko on Rami Toivosen kuvaama ajalta ennen kattoremonttia. Vielä ehkä nähdään päivä, jol-

loin koko kirkko lasimaalauksi-
neen on kunnossa.

Myös näillä 63. juhlilla julkaistaan uusi postimerkki. Luontoaiheet puhuttelevat myös. Koiviston kirkkopetäjästä on Heikki Salokannel suunnitellut tyylikkään pelkistetyn merkin. Salokannel on innokas filatelisti ja hän on suunnitellut useita merkkejä ja leimoja Lahden postimerkki-kerholle erityisesti Salpausselän kisapostiin. Myös tälle postimerkille

on korttinsa. Koiviston kirkon vieressä oleva ajan ja tuulen kariesema kirkkopetäjä on nähnyt monet sukupolvet ja elämän vaiheet.

Koivisto-juhlien kenttäpostiin jätetyt postilähetykset saavat kaikki ohensa kirkon lattialaatasta mukaellun juhlailemaan ja niihin toimitetaan 1.8. päiväyksellä käsinleimatut, filatelisesti oikeanlaiset viralliset postipäivän leimaukset.

Karjalaiset viettivät kesäjuhliansa tänä kesänä Suomen Turussa 17-19.6.2011.

Sunnuntaina 19.6. perinteinen lippukulkue kulki uljaana kauppatorilta Kupittaan urheiluaareenalle. Lippukulkueessa Suomen Koivisto-Seuran lippua kantoi Unto Jack airueinaan Airi Saarinen ja Virpi Huhtanen. Koivisto oli muutenkin hyvin edustettuna kulkueessa, sillä Koiviston kilpeä kantoi Liisa Saarinen ja pitäjäseurojen kilpeä Anu Karvonen (ei kuvassa). Kaikilla koivistolaisilla oli yllään kaunis koivistolainen kansallispuku.

Teksti: Virpi Huhtanen

Kuva (kulkue): Pekka Huhtanen

Kuva (kauppatori): Timo Huhtanen

Rikkur

*Johannes ja Impi Maria,
nuoret ja rakastuneet,
vastikkää männeet naimisii
ja perree perustanneet,
kotitalloo yhes rakensiit.
Syntynt ol höil pien poikakii,
Johanneksel ja Impi Marial.*

*Lakkolaisii liitty Johanneskii,
Lehis kommeil rikkurlistat.
Kabe vaiheil ol Impi Maria:
"Toine käs ko meil o tyhjää,
eikä toises käes oo sitäkkää,
mte etteepäi myö eletää?"
Pit ajatella lastakii.*

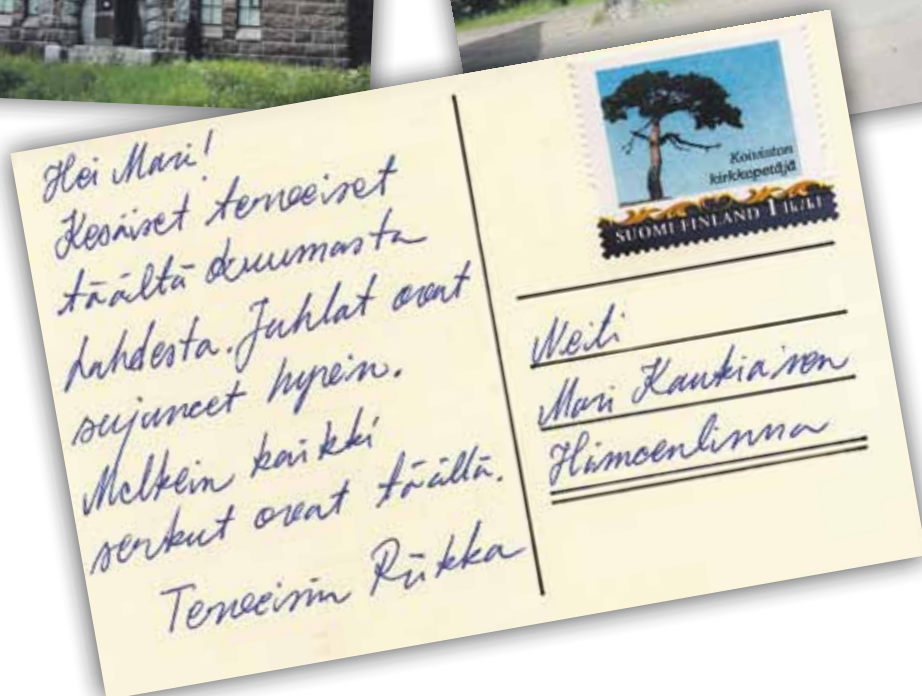
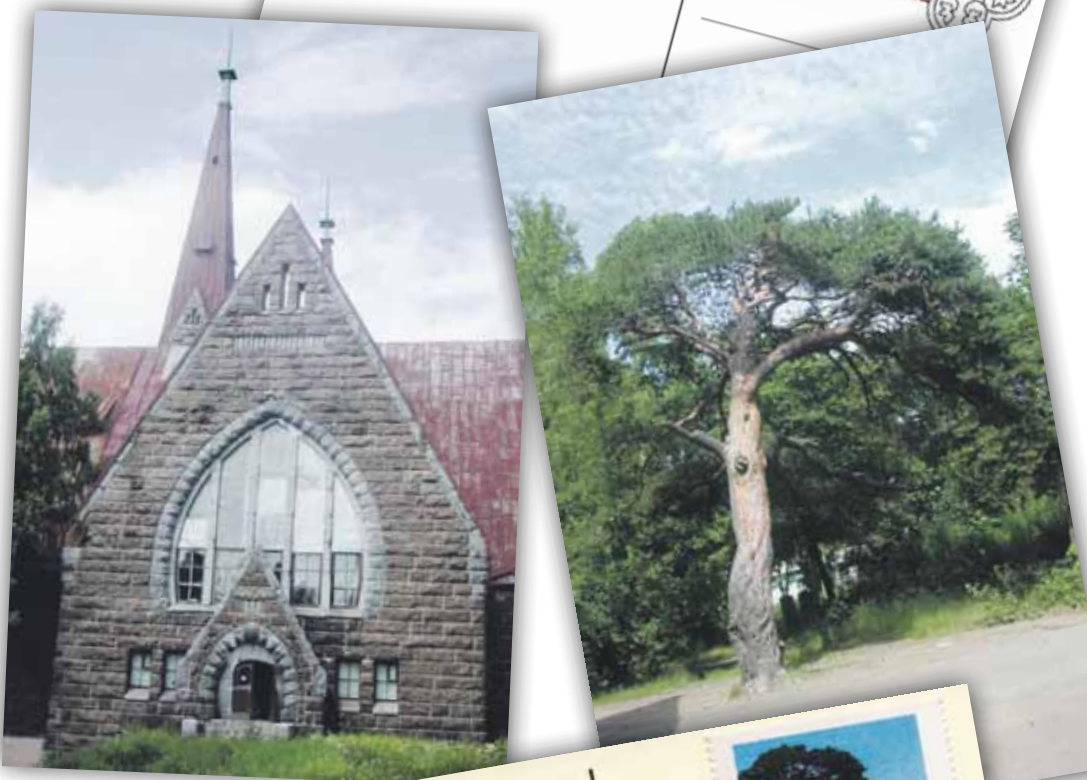
*Mantereel ol suur satama.
Siel töis käytti saarestkii.
Johannes ol lankukantaja,
Impi Maria ylösottaja.
Ol vaarallista toisinnaa,
rospuuttoaikaan varsinkii,
töihi päässä, ko ei voint soutaa.*

*"Just ko ootta perree perustanneet,
ja lapsekii jo saaneet,
jää töihi vaa, Impi Maria,
tukilakost huolimatta",
näi sannoit lakkajohtajakii
Töitä jatko ylösottaja,
Johannes saarel rakens kottii.*

*20-luvu lopul elettii
kovvaa työttömyyve aikaa.
Tukilako olliit työläiset
Koivisto satamaaki julistanneet,
maas ahtahal ol joutuneet
toiset toverit nälkäiset.
Lakko koski koko maata.*

*Ko lakko jatku, se alko rakkoilla.
Palas töihi Johanneskii.
Se mielee ol satamajohtajal,
silti piikittel ylösottajal:
"Rikkurlistas näin nimmeis siukii!"
Totes tyyneest Impi Maria:
"Komme nimihä kelpajaa mihi vaa!"*

Martti Piela

Onnitteluit` ja muistamissii`

Muista ystävääsi ilmoituksella.

RAUHA REIVOLA
os.Kyytsönen
synt. Koiviston Humaljoelta
täyttää 31.7.2011
90 vuotta

Lämpimät Syntymäpäivä-
onnittelut tädille!
t. Soile perheineen

Ylioppilaiksi ovat
valmistuneet KONSTA ja
VIIVI KARVONEN Tikkurilan
lukiosta.

Vanhemmat Seija Karvonen
ja Martti Kanninen, isän
äiti oli Terttu Halinen ent.
Kanninen os. Piela Koiviston
saarelta Hyttölän kylästä.
Onnittelut Äidiltä, Isältä,
sisaruksilta ja sukulaisilta.

NINA SAARINEN Raisiosta
on päässyt ylioppilaaksi
Turun Iltalukiosta.

Ninan vanhemmat Jari ja
Arja Saarinen ja isoäiti Airi
Saarinen Penttilästä.

Ylioppilaaksi Heinolan
Lukiosta ANNE TÄHKÄPÄÄ.

Vanhemmat Ilkka Tähkäpää
ja Anna-Maija Weckman.
Isovanhemmat Yrjö ja
Marja-Riitta Tähkäpää, Yrjö
Kotterlahdesta (Saaren-
päästä).

JENNI HEINO on kevään
2011 ylioppilas Vammalan
lukiosta

Isä Panu Antin poika Heino
Koiviston Piisaaresta

Tääl` tapahtuu

Villasen suku Härkälästä!

Kokoonnumme sukukokoukseen Koivisto-juhliin Lahden
Yhteiskoululle lauantaina 30.7.2011 klo 12.30. Tervetuloa!

Mannolan koulupiiri

Kokoontuu Lahden Koivisto-juhlilla lauantaina 30.7. klo 12.30.
Huomioikaa päivä.
Teemana meidän tulevaisuus?
”Kaistiät ettoot tervetullu, sanoo tamperelaine”

Piirin puolesta Veli Hämäläinen

Humaljoen kyläkokous

Kokoonnumme Lahdessa Koivisto-juhlilla
sunnuntaina 31.7.2011 klo 12:00

Lisätietoa sisällöstä heinäkuussa nettisivullamme
<http://www.humaljoki.com>

TERVETULOA
Kylätoimikunta / Anneli Rantanen
Sähköposti: kylatoimikunta2011@humaljoki.com

Onnitteluit` ja muistamissii`

NINA SUSANNA SUOKAS
sai valkolakin Espoonlahden
lukiosta.

Isoäiti Raija Suokas os.
Rousku Koiviston Römpötin
kylästä.

JASMIN AMIRA KRISTIINA
CHEVIS on valmistunut v.
2011 USA:ssa Oklahoma
OU:n yliopistosta.
Diplomit: Afrikan tutkimus
ja ranskan kieli.

Jasminin isovanhemmat:
Eino Mäkinen Tampereelta
ja Senja Mäkinen os.
Karvonen Koiviston
Kiiskilästä.

JENNI ELINA SALO sai
valkolakin 4.6.2011

Äiti Marja Seppinen
Isovanhemmat Arvi
Seppinen ja Jenny Seppinen
kylästä.

HENNA VAINIO kirjoitti
ylioppilaaksi Kaarinan
lukiosta.

Hennan äidin isä eli
hänen isoisänsä on Henry
Mäkeläinen, kotoisin
Koiviston Saarenpäästä.

MIIA SUNDSTRÖM on
kirjoittanut ylioppilaaksi
sekä valmistunut samalla
hotellivirkailijaksi Espoon
aikuislukio Omniasta.

Ukki Felix Heino Koiviston
Piisaaresta, Alvatin kylästä.

Koivisto-juhlat Lahdessa 2011

Perinnenäyttelyyn kootaan koivistolaisten lottatoimintaan
liittyvää materiaalia: esineistö, puku tai sen osat, merkit,
valokuvat, muistelukset, tarinat...
Kaikenlainen aiheeseen liittyvä on tervetullutta.

Tuo näyttelyyn tarkoitettu materiaali Lahden Yhteiskoululle pe
29.7. klo 18 tai toimita jo aikaisemmin perinnetoimikunnan
puheenjohtajalle:

Jorma Simola
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
p. 040-5649341

Perinnetoimikunta

Härkälän kyläkokous

Lahden Koivsto-juhlilla

lauantaina 30.7.2011 klo 15.00 - 16.30

Tervetuloa!
Härkälän kylätoimikunta

Kiiskilän kyläkokous

Pidetään Koivisto-juhlien yhteydessä Lahdessa lauantaina
30.7.2011 alkaen 12.30.
Vuosikokousasioiden lisäksi esillä on valokuvakokoelma,
perinneaineiston luonnos ja mahdollisuus hankkia
haastattelutekstien CD.

Tervetuloa joukolla mukaan.
Kiiskilän kylätoimikunta.

Eistilän, Ingertilän ja Jaakkolan kyläkokous

pidetään 31.7.2011 klo 12.00 Lahdessa Koiviston juhlien lomassa.
Haastellaa ja sovittaa ainaki seuraavast matkast, tuutha siekii !!

Saarenpään Hilskat ry

Sukuseuramme vuosikokous pidetään Lahdessa Koivisto-juhlien
yhteydessä lauantaina 30.7.2011.
Tilaisuus alkaa noin klo 14, heti Saarenpään kyläkokouksen
jälkeen.

Olet sydämellisesti tervetullut
Hallitus

Kurkela - Hoikkala koulupiiri

kokoontuu su 31.7.2011 klo 12.00 Lahden Koivisto-juhlilla
Lahden Yhteiskoululla.

Rouskun suku

kokoontuu Koivisto-juhlien yhteydessä
sunnuntaina 31.7.2011 klo 12.00

Tilausajot ja Ryhmämatkat
14-48 paikkaisilla autoilla

TT MATKAT OY

Tapani Teikari
Pormainen
040-8291824

ttmatkat@pp.inet.fi
www.ttmatkat.com